

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ., ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਜੇ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ। -ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 138 ਆਫ 1956

1958 ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ (ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ)

-----ਐਕਟ (1957 ਦਾ VI)—ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼—ਰਾਜ ਮਈ, 12 ਵੀਂ ਵਿਧਾਨ-ਮੰਡਲ—ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਧਾਰਾ 31~ਏ - ਸੰਪੱਤੀ—ਦਾ ਮਤਲਬ— ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII))—ਸੈਕਸ਼ਨ 3— ਜਾਇਦਾਦ—ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ—ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ—ਸਕੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ—ਕੀ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ (ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (VI of 1957) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਰੰਗਦਾਰ ਟੁਕੜਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵੀ ਧਾਰਾ 31(2) ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਗੈਰ- ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਾਇਦਾਦ" ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇਕਾਈ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਦੋ ਹਨ - (i) ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ, ਅਤੇ (ii) ਜਿੱਥੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪਾਰਸਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਕਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ "ਜਾਇਦਾਦ" ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਝ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਸਕੀਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਅਲਾਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਚੁਣ ਕੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਨਰਸਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਾਰਜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਨਿਵਾਰਨ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸੋਧਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਅਲਾਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। 31 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਦਰਮਿਆਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਸਕੀਮਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 1956, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਇਕਾਈ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਧੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਕਲਾਸਫਾਈਡ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਪਹੁਦਰਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਸਾਬਕਾ ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਐਕਟ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਸੋਧਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬੁਝਾਰਤ ਅਤੇ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਗੌਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਲੋੜ ਹੈ? ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਕ ਉਹ ਤਾਰੀਖਾਂ ਜਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਕਲਾਸੀ ਫਿਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਗੈਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਜਮਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

31 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਹੇਥਲ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ, ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰਾਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੇਸ. 12 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

22 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰਬਰ 71 (ਸ. ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ) ਵਿੱਚ ਹੇਥਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਲਤ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਆਦਿ)

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ।

ਐਚ ਐਸ ਦੁਆਬੀਆ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਕ੍ਰਮ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.—1956 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 138 ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੇਸਾਂ (ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 139 ਆਫ 1956, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 264 ਆਫ 1956, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1956 ਦਾ 453). ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ (ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1957 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. VI ਆਫ-1957) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

1956 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 138 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ

ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪਿੰਡ ਜੈਤਵੇੜ ਅਤੇ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰ ਖੁਰਦ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ^੧ ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਫਰਵਰੀ, 1956 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

² ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਅਤੇ s ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੁੱਚੀ ਸਟੇਟ ਪ੍ਰਾਨੀਆਬ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ

ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 (ਐਕਟ 44) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ 24 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. 1954 ਦਾ) ਅੱਗੇ, ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਨੇਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* (1) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ., ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 138 ਆਫ 1956 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ *ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀਆਂ* ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਿਤੀ 9 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।, 1952, ਅਤੇ 18 ਫਰਵਰੀ, 1953, ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਐਕਟ 1957 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਐਸ. ਕੇਰ ਸਿੰਘ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੇ, ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਵੇਧ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰੋ

ਦਰਸ਼ਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ: -

- (a) ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਹੈ;
- (b) ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਨਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਸੀ ਪਰ 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਲਈ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ
- (c) 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੁਣ ਵਿਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਸ (ਏ) ਦੀ ਹੁਣ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਬੀ) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੂਚੀ 1, ਸੱਤਵੇਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ (ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ)। ਵਰਗ (ਸੀ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਮਲਕੀਅਤ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸੰਪਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ

ਚਰਿੱਤਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰ

ਸੂਚੀ I ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 32 ਵਿੱਚ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਕਿਵੇਂ। ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ * * * * *।

ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਅੰਗਮਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੂਚੀ III ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 27 ਅਤੇ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਆਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਐਕਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 32 ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ (ਬੀ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 32 ਉਹਨਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਂਟਰੀ 32 ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਸੰਘ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਦਾ ਮਾਲੀਆ , ਪਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।"

ਇੰਦਰਾਜ਼ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ,

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਧਾਨਾਂ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਰ ਨਾਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਜਾਂ ਪੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਐਕਟ ਛੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਖਾਈ ਜਾਂ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਖੁਲਨਾ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਸਟ ਇਸ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਾਗਡ ਐਕਟ ਦੀ ਪਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਐਕਟ ਨੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਉਲੰਘਣਾ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇੰਪ੍ਰੋਗ ਨੇਡ ਐਕਟ ਦਾ ਪਾਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਸੂਬਾਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ? ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ &" ਟਕਰਾਅ ਹੈ; ਦੀ ਵਸਤੂ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਸੰਘੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਲੇਫਰੋਏ ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 200 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ.ਫਾ 192 'ਤੇ ਜੋਨਿੰਗਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ. ਸਵਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪਾਥ ਅਤੇ ਮੈਰੋ' ਕੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31 ਦਸੰਬਰ 1951 ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ 1956 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ), ਐਕਟ, 1948 ਦੇ 19 ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਠਾਕੁਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

(1) A.I.R. 1947 P.C. 60

(2) A.I.R. 1955 S.C. 504

ਐਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਧਾਨ- ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ. ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ- ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਨ
ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ) ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਟਰੀ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਬੰਬ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਸਰਾ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੋਧਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਰਧ-ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਖੋਹਣਾ ਹੈ। - ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1954 ਦੇ ਐਕਟ, 44 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬੁਝਾਉਣ ਅਤੇ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਰ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :-

"ਸੰਪੱਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਲੋਬੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਪੰਨਾ 795) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਵੀ, ਮਹਾਨ, ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਉਣ ਵਾਲਾ, ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੀਮਤੀ, ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੈਰ-ਗੁਆਂਢੀ, ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 252, 272

ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ , ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਮਿਸਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਇੰਚ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖੋਹਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ -ਜਨਰਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ:-

- (1) ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਨ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ
- (2) ਅਨੁਛੇਦ 31-ਏ, ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 31 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਰ ਸਕਣ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੋਧਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਅਰਥਾਤ, ਗਰੇਵਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ. ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ, ਧਾਰਾ 31 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਫਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਰਥ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਓਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਕਾਫੀ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁਣ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਵਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਨਵੈਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣਗੇ - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ " " " " ਸੀਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰਗਾਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਮੁੱਖ ਜੱਜ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ.

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.-ਪੰਜਾਬ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲੈਂਡ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ (ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਰੈਫਰਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ-

- (a) ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਹੈ;

(I)'VfR.-95TPunjabL67

" "

- (b) ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਨਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਸੀ ਪਰ 1954 ਦੇ ਐਕਟ, 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ
- (c) ਸੰਪੱਤੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਲੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇ ਵਿਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 1954 ਦਾ ਐਕਟ.

ਪਹਿਲਾ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ 3 ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ:-

- (i) ਕੀ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 18 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਸੂਚੀ III ਦੀ ਆਈਟਮ 27 ਅਤੇ 41 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ), ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?
- (ii) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ B ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ A ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ A* ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰਕੇ B ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ?
- (iii) ਕੀ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਰੰਗ ਦੇ ਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ?

ਸਬ-ਹੈੱਡ (i) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, (1954 ਦਾ ਐਕਟ 44), ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਬੀ) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਏ) ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁਣ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (c) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦ

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਰਾਜ, ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੂਚੀ II ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ 18 'ਤੇ ਅਤੇ
 ਸੂਚੀ III ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ 27 ਅਤੇ 41 'ਤੇ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਰ ਸਿੰਘ
 ਨੇ ਕੀਤਾ। ਸੂਚੀ II ਦੀ ਇੰਦਰਾਜ 18 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ^{311 (1) ਹੋਰ} ਸ਼ਬਦ:- ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

"ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ
 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ;
 ਖੇਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾਕਰਨ ; ਜ਼ਮੀਨ ਸੁਧਾਰ
 ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਜ਼ੇ; ਬਸਤੀਵਾਦ।"

ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ
 ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950, ਜਾਂ 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ
 ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ
 ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਸਟੋਰੀਅਨ
 ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਜਿੱਥੇ
 ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ
 ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ
 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਯੋਗ ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ
 ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ III ਦੀ
 ਐਂਟਰੀ 27 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂਲ
 ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ."

ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 31 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ,
 1956 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਏਕੀਕਰਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ
 ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ
 ਅਗਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4। ਵਿੱਚ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ
 ਸੋਧਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ

(1) AIR 1957'SC. 599

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਥਾਪਿਤ
 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਨਰਵਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ

ਐੱਸ. ਕੇਰ ਸਿੰਘ ਐਂਟਰੀ 27. ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਨਰਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ
 ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ- ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ
 ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 41
 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ,
 ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ

ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ) ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 (ਕਲਾਸ ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਜਾਇਦਾਦ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

^^^y^e ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਸਟੋਰ ਐਮਐਸ ਡਾਇਨ ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (1) ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਰੋਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੂਸ ਇਨ ਰੀ ਏਲੀਅਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੇਘ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖੀਆ (2), ਸੂਚੀ II, ਅਨੁਸੂਚੀ VII, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਆਈਟਮ 21 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੌੜਾ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਈਟਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲਾਰਡ ਰਾਈਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ-

'ਭੂਮੀ' ਸੰਚਾਲਨ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1957 SC 599

(2) ਏਆਈਆਰ 1947 ਪੀਸੀ 72

ਕਹੋ 'ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ', ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਸੰਕਲਪ ਦੇ
 -----ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੀ' ਨੂੰ
 ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। 'ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ' ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਕੋਰਟ ਸਿੰਘ ਆਮ
 ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ
 ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ। -----ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ (1) ਵਿੱਚ, ਆਈਟਮ 21 ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਤੰਗ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੋਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੂਸ ਇਨ ਰੀ ਅਲੀਨਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਖਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 18 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਾਥ ਅਤੇ ਤੱਤ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 'ਪੀਥ ਐਂਡ ਸਬਸਟੈਂਸ' ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, — ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ, ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ, ਖੁਲਨਾ (3), ਲੇਫਰੇਏਜ ਕੈਨੇਡਾਜ਼ ਫੈਡਰਲ ਸਿਸਟਮ, ਪੀ. 200, ਪੀ. 200 'ਤੇ ਜੇਨਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ. ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ - ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ) ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਤੰਬੂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1941 ਐਫਸੀ 16
- (2) ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 599
- (3) ਏਆਈਆਰ 1947 ਪੀਸੀ 60
- (4) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 504

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ (b)^32 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ I ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਰਟ* ਸਿੰਘ ਵਿਧਾਨ ਬੇਕਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ 32 ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:-

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.

*32- ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ

ਇਸ ਤੋਂ, ਪਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ A ਜਾਂ ਭਾਗ B ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।"

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਜਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ, ਜੇਕਰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਆਈਟਮ 27 ਅਤੇ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਖਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮਾਂ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਲਾਟੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ

ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 41। ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ, ^^ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਪੱਖੀ ਤਬਾਦਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 27 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। “^^ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਏ ਕੁਝ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਤੱਤ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। *ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋ ਵਿਸੇਸ ਬਨਾਮ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ (1)* ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ "ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ"* ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੀ ਗ੍ਰੇਗੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸਕੁਇਮਾਉ ਅਤੇ ਮਨਾਈਮੋ ਰੇਲਵੇ (2) ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1883 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਨ। ਇਸਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡੂ ਮਿਨੀਅਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰੇਲ ਵੇਅ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1887 ਵਿਚ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1904 ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੀ ਗ੍ਰੇਗੋਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ - :-

"1904 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੀ

ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ De cember, 1883 ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਹੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ। ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 1887 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।"

ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਖੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। *ਮੇਘ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਤਿਹ ਰੱਖੀਆ (1) ਵਿੱਚ*, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ

1938 ਦਾ IV ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਦਿ ਪੰਜਾਬ ਰਿਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਆਫ ਮੋਰਟ - ਗੇਜ਼ਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ" ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਖੇਪ ਸੀ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 21 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਆਈਟਮ 18 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਜਾਗੀਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ *ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ* ਮੁੱਦਾ ਸੀ, ਜਾਗੀਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1947 ਪੀਸੀ 72

(2) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 504

ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 18. ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ (ਅ) ਦੇ ਵਰਗ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ

ਕਾਨੂੰਨ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਪਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਸੀ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਓਟਫੋਰਜ਼ ਐਟਰੀ 18 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਅਲਾਟੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ. ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਤਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਮਲਕੀਅਤ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਚੀ L ਦੀ ਐਟਰੀ 32 1954 ਦੇ ਐਕਟ 44 ਦੀ ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਟਰੀ 18 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ A ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ A ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਕੇ B (ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ (ii)) ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਦਵਤਾ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਐਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) *ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਸਰ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ* (1) ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੈਫਰਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ im pugned ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 252 ਪੀ, 272 'ਤੇ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31-ਏ¹ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਹਰ ਸਿੰਘਲਚਰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੇ ਵਿਤਕਰੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਹੈ। ਮੈਕਗ੍ਰੋਗਰ ਦਾ ਕੇਸ (1), ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਸੁੱਧ ਜ਼ਬਤ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੈਧ ਸਿਰਲੇਖ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਕਗ੍ਰੋਗਰ ਨੂੰ ਉਹੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਉੱਘੇ ਡੋਮੇਨ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਅਤੇ ਦ ਕਾਮਨ ਵੇਲਥ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ (2) ਵਿੱਚ, ਸਫਾ 77 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ * * * * ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਪੱਤੀ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜੇ ਇਹ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨੰਗੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੈਟਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ - ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਸਦ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ 'ਉੱਘੇ ਡੋਮੇਨ' ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ

(1) 1907 AC 462

(2) 20 CLR 54

ਸਥਿਤੀ ੦*?^ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ^

ਸੰਸਦ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਗੀਆਂ (

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ 5 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਪੰਨਾ 46)। ਜਗਨ ਨਾਥ ਬਖਸ਼ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ I (1), ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ 1940- 3F.LJ 97 ਵਿੱਚ ਗਵਾਇਰ, ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ। ਉਮੇਗ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਾਂਬੇ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਘੇਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਅਤੇ III ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਐਕਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਐਕਟ ਰੰਗੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਿਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿਨਿਹ (3) ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਹਾਰ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(f) ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਂਟਰੀ 42 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1946 ਪੀਸੀ 127
- (2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1955 SC 540
- (3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1952 ਐਸਸੀ 252 ਪੀ; 276

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ L^tui ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਟੋਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ- ਜਨਰਲ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਾਖਲਾ ਵਿਚਾਰ। ਕੋਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਨਾ। ਪੰਨਾ 277 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਐਟਰੀ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਅਭਿਆਸ ਵਜੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਕ ਮੁਖੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣਾ ਸਿਰਫ ਰੰਗੀਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੰਦਰਾਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। -ਜਨਰਲ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿਚ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਕਮੀ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕੇਸੀਜੀ ਨਰਾਇਣ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ, (1) ਵਿੱਚ ਬੀ ਕੇ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਰੰਗਦਾਰ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਜਾਂ ਭੇਸ ਵਜੋਂ ਸਹੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਰੂਪ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ. ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲੇਫਰੋਏ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਫਰੋਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਅਲਟ੍ਰਾ ਵਾਇਰਸ'।" ਬਿਹਾਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਨਾ 3^0' 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 23 (ਐਫ) ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਸਤੂ ਸੀ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। *ਰਿਆਤ* ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਦ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ।"

ਉੜੀਸਾ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਰੰਗੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਟੈਸਟ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ ਹੋਰ | ਕਿਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਕੋਰ ਸਿੰਘ
 ਚੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਹ ਰੰਗਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ
 ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਸਤੂ 0^7"j ਕਿਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਦੇ
 ਅੰਦਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ।
 ਇਸ ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਐਕਟ ਨੂੰ
 ਰੰਗੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈ
 ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 18
 ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁਖੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ
 ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਸਤੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ
 ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਮਾੜਾ ਹੋ
 ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਮਪਗਨ ਐਂਡ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਮੁਖੀਆਂ
 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ
 ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ
 ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਲਪਨਾਯੋਗ
 ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੰਗੀਨ
 ਵਿਧਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ,

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਐਕਟ
 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
 ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ—
 ^mpensat^n ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਲਈ ਹੈ।
 ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (1), ਅਤੇ ਦਵਾਰਕਾਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਬਨਾਮ ਦਿ
 ਸ਼ੋਲਾਪੁਰ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (2),

^ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

V ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 31 ਅਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

(1) 1953 SCA 53
 (2) 1954 SCA 132

ਐਕਟ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 31(2A), ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31-ਏ^੧ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ੀਟ-ਐਂਕਰ ਹਨ। ਕੇਰਲ ਸਿੱਖ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ। ਅਨੁਛੇਦ 31 -ਏ ਦੇ ਅਨੁਪੂਰਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਸਮੀਕਰਨ 'ਅਸਟੇਟ' ਅਤੇ 'ਅਧਿਕਾਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨੁਛੇਦ 31-ਏ (2) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹਨਾਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਅਸਟੇਟ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਥਾਨਕ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰੀਰ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਮਾਫੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਗੁਣ; ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਅਧਿਕਾਰ' ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ, ਉਪ-ਮਾਲਕ, ਅਧੀਨ-ਮਾਲਕ, ਕਾਰਜਕਾਲ ਧਾਰਕ (ਰਾਇਤ, ਅਧੀਨ-ਰਾਇਤ), ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ।"

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, 'ਅਸਟੇਟ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ—

- (a) ਜਿਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (b) ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਭੂਮੀ-ਮਾਲੀਆ ਜਾਰੀ, ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਜਾਂ ਰੀਡੀਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਜਾਂ
- (c) ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਆਮ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਜੋ ਇਪਊਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਨ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਸੰਪੱਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇਕਾਈ ਹੈ। ਕੇਰਲ ਸਿੱਖ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਜਿਸ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ- ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ ਡਿਸਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ es ਟੇਟਸ

ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਬਾਰਕਲੇ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਥੌਮਸਨ ਨੇ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਨੂੰ "ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਪਾਰਸਲ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸੰਪੱਤੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।" ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਇਸਟੇਟ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਜਾਇਦਾਦ" ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇਕਾਈ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਦੋ ਹਨ- (i) ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ, ਅਤੇ (ii) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਇਸਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ *ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)* 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ *ਭਾਗੀਰਥ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2)* ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ। :-

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

(1) 1955 PLR 359

(2) ਏਆਈਆਰ 1954 ਪੰਜਾਬ 167

ਐੱਸ.

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1953, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਨੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ, ਵੱਡੇ ਜਾਂ ਛੋਟੇ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪੂਰੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੂੰ 1948 ਦੇ ਬੰਬਈ ਐਕਟ, 67 ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮਾਡਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਬਹੁਤ ਸਮਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 9 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 31-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ, ਸਗੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜ਼ਿੱਠਣਾ ਸੀ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਤਰਕ 'ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ' ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਦੂਜਾ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ *ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਰ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (1)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ:-

“ਆਰਟੀਕਲ 31-ਬੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 31-ਬੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 31-ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ

"ਸੰਪੱਤੀਆਂ" ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ

ਆਰਟੀਕਲ ਜਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦਾ।

ਆਰਟੀਕਲ 31-ਬੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 9 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਐਕਟ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਵੈਧ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 31-ਬੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 9 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਬੀ, ਸਿਰਫ ' ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31-ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕੋਈ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ - ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਵੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਜਾਂ ਸਾਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਨੋਟ ਬਨਾਮ ਸਿਮਪਸਨ (1), ਵਿਕਟੋਰੀਅਨ ਚੈਂਬਰ ਆਫ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰ ਬਨਾਮ ਦ ਕਾਮਨ ਵੈਲਥ (2), ਅਤੇ ਆਇਲ ਆਫ ਵਾਈਟ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਤਾਹੌਰਿਡਨ (3) ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਕਸਿਮ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ- "ਓਮਨੇ ਮਜੂਸ ਕਟੀਨੇਟ ਇਨ ਸੇ ਮਾਇਨਸ" ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵੱਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਰੂਮਜ਼ ਲੀਗਲ ਮੈਕਸਿਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੈਕਸਿਮ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਫੀਸ-ਸਧਾਰਨ ਵਿੱਚ। ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਵਸੂਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
 (3)

- (1) 5 ਘਰ ਜਾਂ^d#. 121 'ਤੇ ਪੀ. 148
- (2) 67 CLR 335 'ਤੇ ਪੀ. 340
- (3) 25 ਚ. ਡੀ 320 'ਤੇ ਪੀ. 322

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ "ਜਾਇਦਾਦ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਟੁਕੜਾ ਜਾਂ ਪਾਰਸਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਸਮੀਕਰਨ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ। ਕਾਲਿਕਾ ਗਰੋਵਰ

'ਚ ਜ਼.

ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਸੋਰਾਸਟਰ ਰਾਜ (ਐੱਲ), ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਕਰਸਨ ਰਾਮਾਨੁਜ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 31-ਏ(2) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਲੂਡ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ "ਓਮਨੇ ਮਾਜੂਸ ਕਟੀਨੇਟ ਇਨ ਸੇ ਮਾਇਨਸ" ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਉਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪਾਰਸਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਖੁਦ ਇਕਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੁਆਰਾ। ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ (ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1952 ਸੋਰਾਸਟਰ 114

(2) ਏਆਈਆਰ 1957 ਉੜੀਸਾ 96

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 'ਅਧਿਕਾਰ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ(2) (ਬੀ), ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਗਰੇਵਰ/ J. ਅਸਟੇਟ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰਿਮ ਐਡੀਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ or such

W/S

ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਪੀ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ(2) (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਹੋਰ ਵਿਚੋਲੇ' ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੋ ਪ੍ਰਾਈਟਰ, ਉਪ-ਮਾਲਕ, ਅਧੀਨ-ਮਾਲਕ, ਕਾਰਜਕਾਲ ਧਾਰਕ (ਰਾਇਤ, ਅਧੀਨ-ਰਿਆਤ) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ * ਧਾਰਾ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਵਿਚੋਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਕਾਲ-ਧਾਰਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਲ-ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਯੂਪੀ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਐਕਟ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਲ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਮ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੂਰ . ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਲੈਂਡ ਰੀ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਜਾਰੀਰ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। * ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਨਾ ਹੀ ਜਾਰੀਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਲੇਖ ਦਾ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਜਾਰੀਰ' ਸ਼ਬਦ 2 ਨੂੰ 'ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦਕਿ

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1957 ਏ.ਯੂ. 153

(2) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 504

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਗਈ ਹੈ ਪੰਨਾ 522:—

ਵੀ.

ਸ: ਕੋਰਰ ਸਿੰਘ

“ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ ^{ਅਤੇ ਹੋਰ 3 ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ}
^{ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ} ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਜੋ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਰੀਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਵਾਢੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।”

^ ਸੁਰੇਂਦਰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ (1) ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ(2)(ਬੀ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਅੰਡਰ-ਰਾਹ/ਅੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਚੋਲੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ। ਈਜ਼ੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦਾ ਨਿਯਮ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ 'ਹੋਰ ਵਿਚੋਲੇ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਇੱਕੋ ਜੀਨਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ-V ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਤਰ- ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵੱਲ ਸੀ। ਸਿਨਹਾ, ਜੇ., ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਬੋਧ ਗੋਪਾਲ (2), ਐਮ.ਕੇ. ਰੰਗਾਨਾਥਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ (3), ਅਤੇ ਟੀਕੇ ਮੁਸਲਿਆਰ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟ- ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਚਲਾਨ (4), ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਤਿਹਾਸਕ- 1 ਕੈਲ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਜਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ।

(1) C2 CWN 14

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1954 SC 92 ਤੇ ਪੀ. 104

(3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1955 SC 604 'ਤੇ ਪੀ. 608

(4) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1956 SC 246 ਤੇ ਪੀ. 265

ਐਕਟ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਮਤਲਬ, ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ

ਐੱਸ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅੰਤਰ- ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੇਰੀ ਡਾਇਰੀਆਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ- ਗਰੇਵਰ, ਜੇ, ਸੀਨ 'ਅਧਿਕਾਰ' ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ(2)(ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਖੌਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚੌਥੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1955 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31 (2 ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31(2) ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਟੀਕਲ ਦਾ ਸੋਧਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ (2A) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 31(2) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, — ਭੀਖਾਜੀ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (1)।

ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਚੁਣੌਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ

ਕਿਸੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਭਿੰਨਤਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਨ ਆਈ ^{ਅਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ} ਉਹ ਸੰਪੱਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕੋਰ ਆਫ ਡਿਫਰੈਂਸ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਕੀਮਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ- ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ 'ਏ' 'ਚ ਅਪ੍ਰੋਸ਼ਨ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗਲੇ ਪਿੰਡ 'ਬੀ' 'ਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਫਰਕ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ। ਸਕੀਮ ਖਾਸ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਰਾਏਕੋਟ ਅਤੇ ਜਗਰਾਉਂ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਰਾਏਕੋਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਕੀਮ 31 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕਾਰਨ ਜਗਰਾਉਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਕੀਮ 1 ਜਨਵਰੀ 1956 ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਏਕੋਟ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦਕਿ ਜਗਰਾਉਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਗੀਕਰਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਮੇਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖਿੱਡੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ COU II ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਦਭਾਵ ਵਾਲਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ
7 1

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਐੱਸ. ਕੇਹਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸ਼ੁੱਠ ਜਿੱਥੇ ਸਕੀਮਾਂ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, J. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਕੀਮਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੈਧ ਹੋਣ ਲਈ ਇਹ ਆਪਹੁਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕੁਝ ਅਸਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜਮਲ ਮਹਿਤਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ (1), ਮਹਾਜਨ, ਸੀਜੇ, ਓਬ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ: -

“ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਉਪਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਨੁਮਤੀ ਯੋਗ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੁਝ ਅਸਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।”

(1) A.I.R. 1954 S.C. at p. 552

X ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ^{H^jab} (ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਰਾਜ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4) ਨੂੰ ਸੀਵਿਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਰ ਸਿੰਘ ਟਿਊਸ਼ਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਰਚਨਾ-^{ਅਤੇ ਹੋਰ} ਜ਼ੇਐਫ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਗਰੇਵਰ ਜੇ. ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਆਮਦਨ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ, 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਇੱਕ ਵਰਗ ਬਣਾਇਆ। -ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ. ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੋਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਖੋਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। -ਟੈਕਸ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਮਾਨ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਵਰਗੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਪੰਨਾ 552 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

-

"ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਜਮਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ (ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ) ਐਕਟ 1947 ਦੀ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ, ਅਰਥਾਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ - 5(1) ਕੈਪਿਟ ਟੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ

੧, ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ (1)। ਉਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਸ ਨੇ ਐੱਸ. ਕੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਇਨਕਮ (ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਹ ਗੈਰ-ਸਮਾਜਿਕ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 1 ਸਤੰਬਰ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਨਾ 17 'ਤੇ ਮਹਾਜਨ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ: -

“ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਰਕਮ ਤੱਕ ਦੀ ਚੋਰੀ ਉਸ ਵਰਗ 'ਤੇ ਦਰਾਸਟਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਛੱਡ ਕੇ। ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਖਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਕੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਖਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਮੇਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕੇਰਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਕ ਫੋਰਸ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ' 7

ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੁਨਰਵਾਸ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਮੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਕੀਮਾਂ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਗੀਕਰਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਯੋਗ ਵਰਗੀਕਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਚੁਣੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਗਠਜੋੜ ਸੀ। sions ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਈਨਸਾਈਡ ਹਿੱਲਜ਼ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

v. ਰੀਅਲਟੀ, ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸੈਕਸਲ (1)। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੀਵਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਕੁਝ ਅਮਰੀਕੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਲਾਜ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ^k ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਰੀ. ਮਿਨੀਆਪੋਲਿਸ ਐਟ ਅਲ ਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ। v. ਡੈਨ ਸੀ. ਬਰਾਊਨ, ਸਿਟੀ ਕੰਪਟਰੋਲਰ (2), ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸਕੂਲੀ ਬਾਂਡਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਜੇ ਪੰਨਾ 331 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਨਾ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(1) 90 ਐਲ.ਐੱਡ. 1096 'ਤੇ ਪੀ. 1099

(2) 5 LRA (NS) 327

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਵੀ.

ਸ: ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ. ਉਹ ਉਪਚਾਰਕ, ਉਪਚਾਰਕ ਹੁੰਦੀਆਂ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜੋ ਕਿ ਨਕਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ-
ditions ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ
ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ

ਜੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ AC - ਜਾਣਕਾਰ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਮਾਮਲੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਕੂਲ ਬਾਂਡ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਾਂਡਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਉਪਚਾਰਕ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਚਰਚਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਲਾਜ ਸੰਬੰਧੀ ਐਕਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਨਾ 338 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪਚਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਾਉਂਟੀ ਸੀਟ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਾਉਂਟੀ ਸੀਟ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ। . *ਵਿਲੀਅਮ ਬਨਾਮ ਬੋਯਨਟਨ (1)*. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਮਤੇ ਦੇ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਅਤੇ

(1) 147 ਐਨ.ਵਾਈ. 426, 42 NE 184

ਮਿਸ਼ੇਲ ਬਨਾਮ ਮੀ ਕੋਰਕਲ (1) ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ੋ ਰਾਜ ਭਰ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ , ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕੋਰਕਲ ਸਿੱਖ

| ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਰਕਟ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ³¹¹ (1) ਰੋਬ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸੰਮਨ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਗਰੇਵਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ

ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਨਿਯਮ, X

ਮਿਆਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ 'ਤੇ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਇੱਕ ਉਪਚਾਰਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਿਕਾਰੋ *M. ਅਤੇ St. P. Ry. Co (2)* ਵਿੱਚ, ਦੱਖਣੀ ਡਕੋਟਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਆਮ ਕੈਰੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਊਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਪਣੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ :-

- (1) ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- (2) ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬੋਝ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਨੁਦਾਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ।

(1) 69 ਇੰਡ. 184

(2) 173 ਸੰਘੀ ਰਿਪੋਰਟਰ 619

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਵੀ.
ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ

ਕਿਸੇ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ
ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਸਹਿਣ ਜਾਂ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ
ਸਕਦੇ ਹਨ-

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ -
ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ
ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ
ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਇੱਕ ਨਿਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰੀ -
ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਬੇਝਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ
।

(b) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਲਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਹਾਰ
ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(c) ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ -
ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਜਮਾਤ ਦੇ
ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ
ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਸੇ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਕਲਾਸ.

ਖੰਡ 6, ਆਰਸੀਐਲ, ਧਾਰਾ 375 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨ ਨੋਟਿਸ ਦਾ
ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ
ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ, ਉਸ ਵਰਗ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ
ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨਮਾਨੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਇਕਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧੜਿਆਂ
ਨੂੰ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵੱਖ-
ਵੱਖ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ

ਫਾਉਂਟੇਨ ਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਜਾਰਜ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਹੈਨਸਲਰ ਐਟ ਅਲ (1), ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚੌਟਾਉਕਾ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਐਸ. ਕੇਰ ਸਿੰਘ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਈਟ ਪ੍ਰਾਪਤ Grover, J. ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟਿੰਬਰਲੈਂਡ ਦੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰੈਕਟ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਸੀ - ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਨਾ 1523 'ਤੇ osbCTV ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।—

“ਅਸੀਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੌਟਾਕਾ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਚੌਟਾਉਕਾ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵੁੱਡਲੈਂਡ ਦੇ ਲੀਜ਼ਡ ਟ੍ਰੈਕਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪਾਰਕ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰੈਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਤਭੇਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਚੌਟਾਉਕਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਘੇ ਡੋਮੇਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਟਿੰਬਰਲੈਂਡ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ - ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ - ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ -
ਅਵੈਧ ਹੈ? ¹

5. ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ

ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ - ਗਰੇਵਰ ਜ਼ੋਆਈਓਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਵਰਗੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਟੈਸਟਾਂ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 31 ਦਸੰਬਰ 1951 ਤੋਂ 1 ਜਨਵਰੀ 1956 ਤੱਕ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਹੈ? ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡਣੀ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਕਸਾਰਤਾ ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। - ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜੋ ਬੋਝ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਲਾਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀਆਂ। ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹਨ? ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੀਸਰਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਰਾਜ ਅਸਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੇਦ-ਭਾਵ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਕੇਰਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਸਕੀਮਾਂ ਦੀ ਜਨਤਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਪਹੁਦਰੀ ਵਿਧੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਕੀਮ ਦਾ - ਅਜਿਹੇ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਕਾਰਜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸੋਧਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਲਾਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

* : ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਡਿੱਗਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ- ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ, ਉਸ ਵਰਗ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨਮਾਨੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਇਕਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਐੱਸ. ਕੇਰਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ- ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰੇਵਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ. ਅਪ੍ਰੋਗਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਬਣਦੇ ਹਨ। 31 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਦਰਮਿਆਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਵਰਗ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਇਕਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਪਗਨਡ ਐਕਟ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਅਤੇ ਸੋਧਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਪਤੀ - ਅਤੇ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਤਰੀਕਾਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਐਕਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾਪਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਠੀਕ ਠੀਕ

v ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, s. ਕੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਸੀਜੇ, ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ

ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਸ਼ਾਸਤਰੀ (1), ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਰੇਵਰ ਜੇ. ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕਰਨਗੇ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ 1949 ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਨੇ

- ਰਾਜਸਥਾਨ ਆਪਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੈਪੁਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗੀਰਦਾਰ,

^ ਬੀਕਾਨੇਰ, ਜੈਸਲਮੇਰ ਅਤੇ ਜੋਧਪੁਰ ਆਦਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ

. ਜਾਗੀਰਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ - ਜੈਪੁਰ, ਬੀਕਾਨੇਰ ਆਦਿ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਏਕੀਕਰਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਇਆ।

ਕੌਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਦੇ ਜਗੀਰਦਾਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸਨ।

* ਹੋਰ ਜਗੀਰਦਾਰ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਠੋਸ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ

* ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਗੀਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਜਾਂ ਭਿੰਨਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਨਾ 298 'ਤੇ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ
v tion ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵਰਗੀਕਰਨ-

(1) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 13

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1954 SC 297

cation ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਪਦੰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਤਕਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗੀਕਰਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਭੇਦ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜਗੀਰਦਾਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਜਗੀਰਦਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਥਿਤ."

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਗਡ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸੋਧਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਏਕੀਕਰਣ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 31 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਦਰਮਿਆਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਸਕੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸਕੀਮਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਪਦੰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਾ ਐਕਟ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ:-

- (1) ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

- ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ
(2) ਰਾਜ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਸੰਵਿਧਾਨ
- (3) ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅੰਤਰ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 7 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ

ਸ: ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਮੁੱਖ ਜੱਜ - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ